

Šťastný život bez HDP

Britská společnost New Economics Foundation (NEF) sestavila Happy Planet Index, tedy pořadí míst, na kterých mohou lidé žít dlouhý a spokojený život bez výdobytků moderní společnosti. Seznamu vévodí Tichomořské ostrovy v čele s ostrůvkem Vanuatu. Následuje většina latinskoamerických zemí, východoevropské a africké státy zauímají zadní pozice. Česká republika je na 128. místě. Souhlasíte?

výprodej

**VĚCI VEN
ZA POLOVIC**

přehled výprodeje na:
www.holan.cz
www.vystavastanu.cz

Krakovská 18, Praha 1
tel.: 222 210 213, 775 211 739
100 m od Václavského náměstí

Zatopené památky

V Turecku se po letech dohadů začíná stavět přehrada Ilis, ležící na řece Tigris 45 km od syrských hranic. Přehrada má zatopit do 8 let přes 80 vesnic a vesniček, mezi nimi i Hasankeyf z doby starověké Mezopotámie. Odpůrci stavby poukazují na zničení unikátního archeologického dědictví – sumerských, římských i otomanských památek. Turecký premiér naopak tvrdí, že stavba přehrady je důkazem toho, že jihovýchod Turecka přestává být opomíjený.

Ekologie na silnici

Společnost Bayer organizovala letos fotografickou soutěž Ekologie v objektivu, jejíž součástí bylo i několik workshopů. Zveřejňujeme snímek oceněný cenou Grand Prix „Ekologický sen inženýra Betonáře“ od Zdeňky Železného.

Papírová digitalizace

Od 1. září 2006 vydávají české úřady nové typy cestovních pasů s čipem, které prý patří v Evropě k jedněm z nejhůře pašovatelných. Je s podivem, že takto moderní metoda práce s daty nechává na bodě mrazu způsob, jakým mezi sebou státní úřady stejné úrovně komunikují. Vystavit pas vám může jen úřad v místě vašeho bydliště, kterému vy musíte dodat vyplněné papírové formuláře. Pikantní je povinnost prokázat občanství dítěte do 15 let věku osvědčením, které získáte jen osobně na krajském úřadě, pod který trvalé bydliště dítěte spadá. K tomu je třeba rodného listu otce, matky i dítěte.

Výstup na Antelao

Italské Dolomity jsou oprávněně jednou z nejnávštěvovanějších částí Alp. Velkým lákadlem jsou v posledních desetiletích via ferraty. Tyto zajištěné cesty dávají možnost okusit vzdušný pocit horolezeckého výstupu i běžným turistům. Zatímco v zimní sezóně praskají ve švech místní hotely i sjezdovky, v létě se čekají fronty právě na dostupnějších a krajinkářsky vděčných ferratách.

Aklimatizační výstup

Dolomity jsme navštívili už potřetí. Chtěli okusit jiného než klasické ferraty, něco méně turisticky frekventovaného a přitom stejně krásného. Volba padla na Mt. Antelao (3263 m.n.m.). Jako aklimatizační výstup a rozcvičku jsme absolvovali krátkou obřízku ferratu na S. Fanisspitze (2980 m.n.m.) nad sedlem Falzarego.

Lanovka k horské chatě Rif. Scooter

Výstup na Antelao není nijak zajištěn a je tedy docela náročný technicky i fyzicky. Bez ferraty není tak turisticky přitažlivý jako ostatní podobné vrcholy v okolí. Vypíná se asi 9 km jižně od Cortiny d'Ampezzo nad městečkem S. Vito di Cadore, položeném v nadmořské výšce 1000 m. Převýšení na vrchol je tak docela velké. Část cesty se dá zkrátit pomocí sedačkové lanovky do

Nad mraky na vrcholu Antelao ve výšce 3263 m.n.m.

Foto: archiv autora

horní stanice v 1580 m.n.m., ale to jsme na začátku naší cesty ještě plní sil odmítli. Nocování na louce u lesa hned před hranicí národního parku bylo pro nás optimálním řešením ubytování. V noci a časně zrána byla obloha jako vymetená. Po pár minutách se ale začalo rychle zatahovat, takže jsme se zvedli a okolo 8. ráno se

vydali k horní stanici lanovky, kde je horská chata Rif. Scooter.

Dobře proslapaná zkratka

Nad chatou měla cesta č. 227 pokračovat po sufovišti klikatě vzhůru. Vzhledem k viditelnosti pouhých 20 metrů jsme ji

pokračování na str. 4

Rumunsko a Bulharsko vlakem

Z Maďarska míříme vlakem přes Rumunsko do bulharské Sofie. Chceme si vyzkoušet kulturu cestování po železniční východní Balkánu. Jediným úsekem, kde se nebudeme přepravovat vlakem, bude převoz na rumunsko – bulharských hranicích, které tvoří řeka Dunaj rozléhající se mezi městy Calafat a Vidin.

Nesmyslné částky

Až do poslední maďarské osady Lököshaza se tedy dostáváme vlakem. Maďarsko – rumunskou hranici do první rumunské osady Curtici přejíždíme načerno. Odmítáme zaplatit 2600 forintů (100 ft = 10 Kč) za prosté přejetí hranice. Těšíme se na rumunské dráhy, které by stále měly být levnější než maďarské. V Curtici z vlaku nevystupujeme, lístky si koupíme u průvodčího. Nemilým překvapením je částka, kterou po nás ovšem průvodčí požaduje. Nám se však nechce za 50 km

úsek do Aradu zaplatit podle jakési tabulky 20 lei za osobu (1 lei = 8 korun). Nakonec vítězí podstata celého Balkánu – korupce. Dávám průvodčímu do kapsy zmuchlanou pětieurovku a můžeme nerušeně pokračovat v cestě.

Kouzlo rumunských železnic

V Aradu jsme příjemně překvapeni, protože slečna pokladní ovládá angličtinu a rozumí tomu, o co ji žádáme. Kupujeme jízdenky a místenky na noční rychlík do 500 km vzdáleného Calafatu a platíme 41 lei za osobu. Jsme uklidněni, že rumunské železnice stále patří k těm levným. Nechápeme tedy, proč po nás průvodčí v Curtici chtěl tolik peněz. Cestování nočním vlakem v Rumunsku o víkendu je ovšem něco, na co se jen tak nezapomíná. Tak jako se říká, že Itálie přes den spí a ožívá v noci, tak Rumunsko vypadá,

pokračování na str. 2

Divokým Baltistánem

Pákistánu se dnes většina západních turistů vyhýbá z obav před islámskými teroristy. Je to škoda, protože ve skutečnosti je to velmi bezpečná a pohostinná země. Nejodlehlejší částí severního Pákistánu je bývalé nezávislé království Baltistán, ležící na neklidné horské hranici s Indií a Čínou.

Dostupnost

Až do roku 1985 se do Baltistánu dalo dojet jen pěšky. Pákistánští inženýři pak postavili silničku vysoko nad bouřícími vodami řeky Indu, po které teď poskakuje náš autobus. Je to nebezpečná cesta. Nákladní džípy obsypané hrozny lidí čas od času skončí dole v řece. Po pár hodinách jízdy se sevřené údolí náhle rozšiřuje. Na vysokohorské pláni se tu při jarním tání Indus rozlévá až do osmikilometrové šířky. Řeka s sebou sice přináší úrodné naplaveniny, ale obyvatelům Baltistánu to život příliš neulehčuje. Políčka v nadmořské výšce kolem dvou a půl tisíc metrů je sotva stačí nasýtit.

Historie

Baltistán býval součástí tibetské říše a dodnes se tu mluví jazykem připomínajícím tibetštinu. V 15. století sem se sousedního Kašmíru dorazila přísná šiitská forma islámu. Legendární muslimský panovník Alí Šír Chán pak odtud

Místním lidem připadá chazení do hor bláznivé a zbytečné.

Foto: Ivan Brezina

ovládal většinu dnešního severního Pákistánu. Šír Chánovy časy dnes připomíná už jen pevnost Karpoču, tyčící se na skále nad městem Scardu – správním městem Baltistánu. V roce 1840 Baltistán ovládl kašmírský rádža, ale jeho sláva definitivně pohasla až po rozdělení britské koloniální Indie. Nová indická hranice na východě tuto oblast odřízla od sousedního Ladaku.

Západní vlivy

Pro svou odlehlost bývá někdy Baltistán označován za „kulturní fosílii“. Po otevření silnice do Skardu před třiceti lety se ale časy začínají pomalu měnit. Dokazuje to třeba fotbalový zápas, který probíhá hned vedle póla. Pólo je typickým sportem pro celý severní

pokračování na str. 4

EDITORIAL

Kolik zemí se dá procestovat za 6 let? Možná celý svět, možná jeden kontinent nebo jen jedna země. S Kalimerou cestují čtenáři již 6 let, ale celý svět jsme rozhodně nestihli. Díváme se na svět očima praktickým, zvědavým a často i udiveným. Cílem Kalimery totiž není, abyste vše věděli předem. Úkolem je předávat si zkušenosti z cest, ať již dobré nebo špatné. Varovat před nebezpečím, které umí cestu pěkně zkomplikovat. Umíme doporučit způsob dopravy, pomoci najít práci v cizině a informovat vás o novinkách i ověřených věcech

ze světa vybavení na cesty. A to jen díky čtenářům, kteří si osobní zážitky a prožitky nenechávají pro sebe.

Necestují však jen čtenáři Kalimery, ale také samotná Kalimera. Tímto děkuji všem za fotky z cest, ve kterých figuruje Kalimera. Přispívky textové i obrazové zasílejte na redakce@kalimera.cz nebo se přihlašte do Klubu Kalimery na našem webu a využijte možnosti přidávat své příspěvky do Kalimery on-line. Pokud již máte vlastní web o sobě a hlavně svých cestách, dejte nám o něm vědět.

Kateřina Sekyrková
šéfredaktorka

SOUTĚŽ

HUMOR NA CESTÁCH

Na cestách se dějí věci smutné i veselé, některým zážitkům se smějeme až doma a po dlouhé době. Takový je život a my bychom rádi okoušeli Kalimeru o veselé příhody z cest, které mohou být podány textem i obrazem (foto). Rozhodli jsme se proto založit rubriku HUMOR NA CESTÁCH, ke které bude vázána celoroční soutěž stejně jako je tomu v rubrice Testovna. Soutěž je rozdělena na obrazovou a textovou část. Nečekáme žádné eseje, ale jen krátké střípky z cest, které ostatním ukáží, že i Kocourkovu se nakonec člověk zasměje.

Nejllepší 3 příspěvky došle na emailovou nebo kamennou adresu redakce (v tiráži na zadní straně) do 15. listopadu 2006 odměníme 30% slevou na jednorázový nákup v outdoorovém obchodu Holan sport u Václavského náměstí (www.holan.cz). Výhercem letní soutěže o encyklopedii o Šumavě se stal Jaromír Jedlička z Berouna.

NOVINKY OUTDOORU

Ledková Bateria

Od „LEDkové“ revoluce už sice pár let uběhlo, ale přesto firma Bateria Slaný CZ, s.r.o. v dobách předlistopadových jako státní podnik a výhradní výrobce baterií (zinkochloridových a alkalických primárních článků), rozšiřuje svůj sortiment o ledkové svítilny, čelovky a cykloblíkačky. Nečekejte ovšem nějaké zvláštní inovace, protože většinu modelů je možné již delší dobu vidět na běžných stánkách. Čína začíná zcela vládnout spotřebnímu světu a na poli ručních svítilen tomu není jinak. Jakékoliv designové úpravy se zřejmě nevyplatí do Asie prosazovat, takže svítilny mají všechny klady i záporny odpovídající svému původu. Pokud tedy nepotřebujete zrovna Hi-Tech výrobky, můžete ledkovou čelovku pořídit za cenu kolem 150 Kč.

Navigační mobily

Koncem července uvedly firmy Nokia a Navicore na český trh navigační balíček – „Navicore personal“. Jde o uživatelsky jednoduchou GPS navigaci speciálně vyvinutou pro tzv. chytré telefony. Jejich majitelům má pomáhat při hledání správné cesty jak v autě, tak na kole či pěší turistice. Dokáže navádět řidiče i slovně v češtině, turistovi poradí nejbližší hotel, kino či hospodu a cyklistovi zkrátí cestu po silnicích. V pokrytých destinacích dokáže dokonce najít zbudilce a vyvést je na známé místo. Zatím trochu zapomíná na cyklisty a turisty, kteří se pohybují mimo asfaltové cesty. Ti se pak s přístrojem dostávají do světa souřadnic a musí použít i klasickou mapu. Na užší provázanost navigačního balíčku s turistickými mapami (KČT, Geodézie) si budeme muset ještě chvíli počkat.

NEMÁŠ KOLEJ?!?

studentské reality www.kolej.cz

nabídka a poptávka po ubytování inzeráty studentů, kteří hledají spolubydlící/ho

bydlení snadno a rychle bez poplatků!

kolej.cz

NEJVĚTŠÍ NÁKUPNÍ RÁJ NA STANY

Camping Market
Palackého 615
tel.: 481 641721-2
fax: 481 641723
512 51 Lomnice nad Popelkou
www.campingmarket.cz

OUTDOOR EQUIPMENT

penguin SELECT PRIORITY

PINGUIN
tel.: 491 483 039, fax 491 481 128
e-mail: info@penguin-sport.cz
www.penguin-sport.cz

Oblečení Batohy Spacáky Stany

Vaříč na tuhý líh

O vaříčích na cesty už bylo v Testovně Kalimery napsáno mnohé, nikde ale není zmínka o „obyčejném“ vaříči na tuhý líh, na který nedám na svých toulkách dopustit.

Technický popis vaříče

V podstatě se jedná o obyčejný vhodně naohýbaný plech spojený na čtyřech místech nýtky, které jej drží celý pohromadě a zároveň umožňují rozložit či složit vaříč do pracovní polohy. Složený vaříč má rozměry 7x 10x 2 cm a hmotnost cca 80 gramů. Cena vaříče se pohybuje v obchodě kolem 40 Kč, není však problém si toto zařízení vyrobit doma na koleně. Do složeného vaříče lze uskladnit zapalovač či krabičku se zápalkami a s tabletami pevného lihu.

Používané palivo

Jako palivo používám „HEXA-tuhý podpalovač“, který se spíše používá jako podpalovač v krbech nebo kotlích. Prodává se v balení po dvaceti kusech a cena jednoho balení se

pohybuje kolem 35 korun. S jednou tabletou uvaříme pohodlně vodu na oblíbenou čínskou polévku a půl tablety stačí na ohřev ovesné kaše či jiné pochoutky, u které není nutný var. Tablety se vyrábějí ve dvou provedeních - kulaté a kostičky. Osobně upřednostňuji kostičky, které se snadno dělí a dají se efektivně seskládat do nitra složeného vaříče. Pokud chcete zhasnout hořící tabletu, doporučuji zavřít vaříč a tím ji udusit, než-li ji sfoukávat, což obvykle dost dobře nejde a po sfouknutí se z tablety ještě dlouho kouří. Nevýhodou pevného lihu je, že mokrá špatně hoří.

Použití vaříče

Rozložení vaříče do provozuschopného stavu netrvá víc než pět vteřin a můžeme s ním vařit prakticky kdekoli. Pouze v uzavřených místnostech to není vhodné vzhledem ke škodlivosti spalin, které vznikají spalováním tuhého lihu. Toto je jediný omezující aspekt lihového vaříče. Pokud nemáme samotný vaříč, stačí postavit dva kameny vedle sebe a zapálený líh vložit do vzniklé škvíry. Pokud máme vaříč

a dochází nám tuhý líh, je možné jej nahradit suchou větvičkou.

Zhodnocení

Mezi největší přednosti tohoto vaříče patří minimální rozměry, relativně laciné a dostupné palivo, skladnost, spolehlivost a hlavně nízká cena. Vaříč je spíše určen cestovatelům - dobrodruhům, kteří nevyžadují ten nejvyšší komfort dostupný na trhu. Při používání tohoto vaříče to chce dávku zkušeností, abyste objevili všechny přednosti.

Jan Altman

Testovna

Za své zkušenosti s vybavením můžete v Kalimeře získat praktické ceny od firmy Acron.

Hlavní cena tohoto kola:

batoh Bergson ATTACK 35

P z materiálu Durent Diamont Ripstop 600 / Durent 900D, nosný systém vypořstovaný air in-vent SQ MESH, plně nastavitelné ramenní popruhy a bederní pás, postranní kapsy, stahování boků, zesílení tkaniny na svrchním vaku a dně, elastické lanko na přední straně a na svrchním vaku, otvor hydratačního systému s ochranným obalem na trubičku od hydro vaku, popruhy pro vybavení, dvojitá pouška na cepín, postranní kapsa na láhev s vodou.

LYŽAŘSKÁ ŠKOLA
JPK
SKI SCHOOL - SKISCHULE

ATRAKTIVNÍ PRÁCE NA HORÁCH

Lyžařské školy v Krkonoších, Krušných horách a na Šumavě hledají
UČITELE LYŽOVÁNÍ

AJ/NJ nutné, výhodné plat. podm., zaškolíme
hledáme i pracovníky do půjčovny lyží

INFO: JPK Harrachov, t/f: 481529592, 724284192 jpkSPORT@hr.bon.cz

acron
OUTDOOR EQUIPMENT

Ostatní ceny:

- letní spací pytel ROCKER I
- uzamykatelná „ledvinka“ STASHSAFE 2,2l - opasek zesílený lankem
- rychleschnoucí ručník z tkaného mikrovlákna DRYLITE TOWEL 500 x 100 cm
- podpalovač FIRESTEEL ARMY - umožňuje rozdělat oheň za jakéhokoli počasí

Tyto ceny jsou platné pro příspěvky došlé na redakce@kalimera.cz do 15. listopadu 2006.
Pravidla příspěvků Testovny jsou zveřejněna na www.kalimera.cz - rubrika Testovna. Oceňené příspěvky a podmínky účasti v Testovně jsou popsány tamtéž. Rubrika Testovna slouží jako bazar osobních dlouhodobých zkušeností cestovatelů a turistů.

nejsme jen na papíře

KALIMERA.cz

Mapník na kolo domácí výroby

Do výroby vlastního mapníku jsem se pustil z jednoduchého důvodu – nenašel jsem výrobce, který by uspokojil moje poněkud nestandardní cyklopoustevnické potřeby. K výrobě mapníku mi postačilo běžné vybavení domácí dílny. Finančně jsem se vešel do přijatelných 60 Kč.

Moje požadavky na mapník:

- musí pojímat mapové listy z atlasu velikosti 297 x 210 mm (A4) bez přeložení a minimálně 1 cm silný štos mapových listů současně
- snadná manipulace s mapovými listy bez rizika jejich poškození, a to i za deště
- snadné a rychlé nasazování a sundávání z kola, bezpečné uchycení
- neznitelnost.

Části mapníku

Mapník se skládá ze 3 hlavních částí: nosné desky, mapového zásobníku a úchytného mechanismu.

Jako základ nosné desky posloužila barvou napuštěná 4 mm silná dřevodeska z odpadu, kterou jsem po celém horním a částečně i spodním obvodu zpevnil hliníkovými úhelníky. Ještě předtím jsem ale mezi desku a úhelníky napevno přichytil dva 10 cm široké pruhy suchého zipu přišité k odřezku starého tenkého koberce rozměru desky. Výsledné rozměry nosné desky jsou 330 x 245 mm. Jako zásobník map jsem použil staré plastové kancelářské rozevírací desky s rozměry 315 x 230 mm a kapacitou 0–15 mm. Z jedné strany jsem na ně přilepil protikus suchého zipu z nosné desky, aby se nechal dát zásobník na desku snadno a bezpečně přichytit. Mapník se uchycuje přímo na řídkovou trubku, a to pomocí 2 plastových objímek napevno přichycených k nosné desce. Objímky jsou k desce připevněny prostřednictvím hliníkového „U“ profilu na spodní straně desky. Pokud by náhodou zrovna v místech uchycení objímek na řídkách něco „důležitějšího“ překáželo (objímky brzdových/řadicích mechanismů, objímky světel, zvonku, ...), nebyl by problém úchytnou objímku mapníku v rámci „U“ profilu libovolně posunout. Aby se mapník okolo řídkové trubky za jízdy samovolně neotáčel (v klidu toto nebezpečí nehrozí – těžiště mapníku je přesně nad osou řídek), je jeho poloha fixována pružnou ocelovou západkou (plíšek se „zobáčkem“), která je jedním koncem napevno přichycena k představci.

Aby se mapník okolo řídkové trubky za jízdy samovolně neotáčel (v klidu toto nebezpečí nehrozí – těžiště mapníku je přesně nad osou řídek), je jeho poloha fixována pružnou ocelovou západkou (plíšek se „zobáčkem“), která je jedním koncem napevno přichycena k představci.

Práce s mapníkem

Uchycení mapníku netrvá ani 3 vteřiny. Stačí nasadit na řídkovou trubku, shora zatlačit, až zacvaknou objímky, a zajistit západku. Při uvolňování je postup přesně opačný – odjistit západku, vycvaknout objímky. Aktuální mapa je vždy uložena ve dvou pevných, plastových průhledných „U“ deskách zasunutých proti sobě v sobě. Ty musí být spárovány tak, aby se nechaly dát do sebe lehce zasouvat. Ochranné desky nejen umožňují manipulaci s mapou za větru, ale chrání ji i před deštěm. Ale protože voda si nakonec vždycky nějakou cestičku najde, je v případě déletrvajícího deště lep-

ší celý mapník ještě překrýt za tím účelem ušitou pláštěnkou – ta je vyrobena z materiálu, který používá firma TESTUDO. Dvojitě „deskování“ má nejen aktuální mapový list, ale minimálně i listy sousedící s aktuálním ve směru naplánované trasy, připravené v mapovém zásobníku. To aby se jednak dalo pracovat s více mapovými listy současně, ale také aby nebylo nutné hned po každém výjezdu ze záběru mapy mapový list z ochranných desek vyjmout a vkládat nový. Nejen kvůli možnému poškození za nepříznivého počasí, ale třeba také proto, že se do záběru předchozího listu během dne ještě 3x vrátíme nebo z něj vyjedeme. Skutečnou obměnu mapových listů v deskách pak většinou stačí provádět nanejvýš tak 1x denně, nejlépe až večer u stanu, kde jsou pro to ty nejvhodnější podmínky – zátěží, zádeští, a spousta času. Pokud se na mapě dostaneme do „slepého“ místa pod přichytným popruhem, nic se neděje. Stačí mapový list jen trochu pod popruhy poposunout, a to i za jízdy jednou rukou bez rozepínání suchých zipů – skryté místo se hned objeví. Zatímco orientace podle mapy je možná i za jízdy, při výměně aktuálního mapového listu je lepší zastavit. Mapník je navíc ve své zajištěné poloze mírně skloněn dolů k představci, a tak pokud nechceme riskovat vysypání všech map ze zásobníku, musíme před výměnou mapník nejprve natočit do vodorovné polohy.

KOMENTÁŘE K ČLÁNKU

Závěť vaříče na pevný líh

Chtěl bych přispět malou zkušeností. Prohlížím různé outdoorové stránky a na mnoha z nich se řeší problém závěť vaříče. U vaření v malém (např. káva, čaj) už mnoho let používám trik s klasickým esusem. Do větší nádoby vložíme lihový vaříč (na pevný líh nebo Horall), na vaříč postavím menší díl a přikryji víčkem esusu. Ještě se mi nestalo, že bych za větru či deště alespoň neuvařil vodu.

Josef Klimeš

Mám ho už 30 roků

Kedysi ani nič jiné nebylo. Ale problém je, když fúka nebo je chladno. To potom v něm nič neuvaříš nanejvýš přehřeješ vodu. Kedysi sa ešte vyrábala pevný lieh v balení, ktoré presne padlo do zloženého vaříča.

Borek

Vemte si raději něco jiného

Varuji všechny, kteří se někde chystají a chtěli by si snad vzít tento vaříč s sebou. Před týdnem jsem se vrátila z 3týdenního pobytu 300 km za polárním kruhem a jedině, co mi opravdu kazilo můj pobyt, byl vaříč na tuhý líh a „Pepo“ - pevné lihové kostky. Na obalu se píše, že se litr vody ohřeje na jedné kostce. Omyl, 3 a půl kostky na jeden litr vody! Každopádně je to pomalé, vaříč nedrží pořádně tvar a pokud jste v přírodě odkázáni skutečně na vaření na tom, co máte s sebou, VEMTE SI NĚCO JINÉHO!!

Kristýna

RE: Vemte si raději něco jiného

300 Km za polárním kruhem asi možná nebude fungovat víc věcí než lihové vaříč... stejně tak se tam asi většina z nás hned tak nevypraví, abychom mohli porovnat zkušenosti. Osobně jsem s tímto vaříčem vařil na vrcholcích Julských Alp a nemůžu říci, že bych byl nespokojený.

autor článku

Vaše zkušenosti s vybavením píše do komentářů k příslušnému článku na www.kalimera.cz nebo zašlete svoji zkušenost na redakce@kalimera.cz jako příspěvek do Testovny a vyhrajte jednu z cen od firmy Acron.

Výstup na Antelao

pokračování ze str.1

brzy ztratili. Pokračovali jsme prostě rovně nahoru a podle vyšlapaných stezek jsme určité nebyli první ani poslední. Pod masivem Cima Scooter (2800 m.n.m.) se cesta stočila doprava a mírně stoupala až do sedla Forc. Picola (2291 m.n.m.). Cesta ze sjezdovky nad S. Vitem do sedla nám trvala zhruba 3 hodiny, takže jsme se v podstatě už viděli na vrcholu. Mapa sice ukazovala, že cesta bude hůře schůdná, ale to jsme jako zkušení „feráťáci“ do časového plánu nezapočítávali. Naše představa byla, že budeme nejpозději v 15:30 nahoře.

Dlouhá etapa na vrchol

Ze sedla Forc. Picola odbočovala slepá cesta na vrcholek. Hned pár metrů za sedlem se terén dramaticky změnil. Z cesty, po které mohu v klidu chodit sedmileté děti nebo osmdesátiletí důchodci, se stal terén pro solidní ferratu. Navíc začalo mrholit a při svačinové pauze jsme zjistili, že nám došla voda. Každý měl na výstup jen necelý litr vody s tím, že cesta má asi kilometr pod sedlem míjet potok. Potok byl ale vyschlý, byli jsme přece v Dolomitech. Od cesty byla slyšet padající voda, znělo to jako malý vodopád, takže jsme se s lahvemi vydali po zvuku asi 200 metrů vlevo po suťovišti. Voda tam skutečně ze skály padala na mnoha místech, ale pouze po kapkách. Doplnit zásobu by značně zkomplikovalo náš časový plán. Pořád jsme ještě doufali, že odpoledne budeme na vrcholu.

Nebezpečné vybočení z cesty

Asi po půl hodině jsme najednou zjistili, že jsme sešli ze značené cesty. Viditelnost suti se stále zhoršovala. Pěknou chvíli jsme bloudili po prudce nakloněné vlhké plošině, kde jsme skoro pořád lezli po čtyřech. S 20kilovým batohem na zádech to nebyla moc legrace. V takovém terénu bych se ani trochu nestyděl navázat se na lano a jistit se. Chybný krok a uklouznutí po troše všudypřítomné suti by znamenalo jistotu pořádného maléru. Instinktivně jsem si nasadil helmu a přemýšlel, co dál. Naštěstí brzy padlo oboustranné rozhodnutí vrátit se k poslednímu spajnému značce, což bylo v té chvíli asi nejmoudřejší východisko. Značená cesta pokračovala samozřejmě úplně jiným směrem. Když jsme z vyššího místa po krátkodobém roztrhání oblačnosti viděli, kudy jsme bloudili, udělalo se mi trochu nevoľno.

Relativní vzdálenosti

Cesta byla dále již lépe značená, nebo spíš jsme si to značení více hlídali. Po překonání stěny kotliny, kde se všechny zvuky krásně rozléhaly jako v Národním divadle, se před námi otevřela asi 100 metrů široká a „nekonečně“ dlouhá plošina se sklonem tak 30°. Byla posetá ukázkovými škrapy (různorodé tvary na povrchu vápence, dolomitu a podobných rozpustných hornin, vytvořené padající a tekoucí vodou) s trochou suti. Při špatné viditelnosti a s trochou fantazie mi připadala jako dálnice do nebes. Unavení a pořád bez vody jsme se ploužili vzhůru. Najednou se mraky protřhaly a my spatřili zasněžený vrcholek před námi i údolí S. Vito pod námi. Na chvíli se mi udělalo ještě víc nevoľno, než když jsem viděl, kudy jsme bloudili. Vrcholek byl ještě pěkně daleko a ta hloubka, ve které se nacházelo městečko, byla neuvěřitelná. Během chvilky se viditelnost vrátila zpět na standardních 20 metrů.

Bivakovací „plechovka“ ve výšce 3102 m.n.m.
Foto: archiv autora

Potůčkový doping

Na nakloněné plošině následoval vždy asi po 200 metrech 5metrový výšvih, který vypadal docela hroživě, ale jeho překonání mi připadalo lehčí než se plahočit pořád přímo do kopce a nic nevidět. Když už jsme tipovali svoji výšku na magických 3000 m.n.m., usmálo se na nás štěstí. V jednom z hlubších škrapů proudil potůček průzračně čisté ledové vody. Každý z nás vypil okolo 1 litru a doplnili jsme zásoby. Nálada se značným způsobem zvedla a naše tempo alespoň zdvojnásobi-

Pro Antelao jsme se rozhodli na vrcholu Tofany di Rozes, kdy jsme uviděli její úžasně přesný tvar pyramidy.
Foto: archiv autora

lo. Za pár minut jsme se už ale zase pomalu vlačeli vzhůru. Začaly se objevovat první fleky sněhu a s nimi rostlo i riziko uklouznutí. Ve chvíli, kdy už jsem toho měl plně „kecky“ a přemýšlel jsem o možnosti to otočit, uviděl Ruda starou zrezivělou ceduli: „Bivaco Piero Cosi, 3102 m, Monte Antelao“ (mapa uvádí 3111 m.n.m.). Na otázku „Jak daleko je ta blbá plechová bouda?“ se mi dostalo odpovědi tak krásné, jako je málokterá: „Asi 5 metrů“.

Vrcholovka pod vrcholem

K bivaku jsme dorazili okolo 17. hodiny, nasoukali se dovnitř a uvařili teplou polévku. Po pročtení bivakové knihy jsme zjistili, že za posledních 6 dní tu nikdo nebyl a že letos jsme tady asi třetí Češi. A to byl konec srpna. Únava a špatné počasí nás donutily zůstat v bivaku a vrchol nechat na ráno.

Vrcholná odměna

Kolem 6. hodiny ranní stejně ošklivě jako večer. Hodinu jsme čekali na lepší počasí. Nakonec jsme přeci jen bez batohů vyrazili. Cesta byla dobře značená a pomalu se začínalo projasňovat. Zrychlili jsme. Sněhu přibývalo a s ním rostly i naše obavy o bezpečnost výstupu. Naštěstí byl snih umrzlý a bota se do něj bořila tak z poloviny, takže cesta byla bezpečná i bez stoupacích želez, které jsme stejně neměli. Po 30 minutách jsme konečně stanuli na nejvyšším bodě celého masivu. Zápis do vrcholové knihy, tatranka na posílněnou a hned zase dolů, stejně je špatná viditelnost. Zní to divně, ale teď jsem moc rád, že jsme nebyli schopni se z vrcholku tak rychle hnout. Začalo se totiž vyjasňovat a za několik vteřin vysvitlo slunko. Okolo nás se

rozprostřely nekonečné bílé pláně mraků překrásných tvarů, z nichž vykukovaly vršky dalších třítisícovek. Celá krása Dolomit sice vidět nebyla, ale tahle nebeská se jí přinejmenším vyrovnávala.

Zpáteční cesta

Cesta dolů už pokračovala bez komplikací, kromě deště. Nejvíce jsme promokli kousek od chaty Rif. Scooter, kde jsme se na chvíli schovali. Do městečka to už bylo, co by kamenem dohodil a zbytek došel. Zapluli jsme do místní pizzerie a dali si pravou italskou pizzu. Větší jsem ještě v životě neviděl. Byla to parádní tečka za jedním z nejlepších výstupů v Dolomitech.

Vojtěch Motl

JAZYKOVÉ KURZY

KURZY DOPOLEDNE, ODPOLEDNE, VEČER
ÚPLNÍ ZAČÁTEČNÍCI, POKROČILÍ, KONVERZACE

English Course

Deutsch Kurs

Francis Course

Espanol Course

Italiano Course

VÝUKA: ŠTĚPÁNSKÁ
JERUZALÉMSKÁ

TLUMOČENÍ, PŘEKLADY

POSLUCHAČÍ
ZÍSKAJÍ CERTIFIKÁT

INDIVIDUÁLNÍ A FIREMNÍ VÝUKA

TRADICE OD ROKU 1989

CENA od 350 Kč/hod.

4CLEVER

KARLOVÁ NÁM. 30, PRAHA 2
P 222 220 050, 723 103 000-1
pořt 8.00-18.00, pá 9.00-15.00

www.JAZYKOVAAGENTURA.cz

info@jazykovaagentura.cz

Divokým Baltistánem

pokračování ze str.1

Pákistán a najdete ho i v okolních muslimských zemích. Všude, kde se hraje, vám místní budou s vážnou tváří tvrdit, že ho vymysleli právě oni. V jazyce Balti se mič řekne „polo“. No není to snad důkaz? Pólo prý ale kdysi dávno vzniklo v Persii jako součást tréninku bojové jízdy. Postupně se z něj stala oblíbená zábava asijských panovníckých dvorů. Kdo jiný by si také mohl dovolit vydržovat tolik koní a jezdců? Dřív pólo hrávala až padesátiletá mužstva, takže na hřišti vznikala pořádná tlačence. Moderní pravidla počet hráčů omezila. Pólo je něco mezi fotballem a golfem - cílem hry je dostat míček do sousedovy brány. Hraje se tak dlouho, dokud jedno z mužstev nedá devět gólů. Protože dřevěný míček létá obrovskou rychlostí, není při hře nouze o zranění.

Expedice – zdroj obchodů

Nový životní styl přináší i do Baltistánu horolezci a zájemci o vysokohorský trekking. Město Skardu je skrčené mezi hřebeny Himálaje a Karákóramu, okolní hory ukrývají více než sto vrcholků vyšších než sedm tisíc metrů. Právě odtud vyrážejí horo-

lezecké expedice na K2, Gasherbrum, Broad Peak a další horské velikány. Místním lidem připadá lezení po horách bláznivé a zbytečné, ale zájmům podivínských cizinců se rychle přizpůsobili. Ve Skardu dnes najdete hned několik obchůdků, nabízejících použitou expediční výbavu. Co na tom, že často pamatuje dávne časy prvních dobyvatelů velehor? „Jsem trekový průvodce a vrcholový nosič. V roce 1990 jsem se zúčastnil expedice na Nangá Parbat,“ vypráví mi Alí Chán, majitel obchůdku s hrdým nápisem K2. „Byl jsem také na mnoha dalších expedicích - japonských, francouzských, amerických i pákistánských. Mám tu boty, stany, spacáky, bundy, sluneční brýle, rukavice, ponožky... Můžu sehnat všechno, co na trek potřebujete.“ Sehnat se dá skutečně všechno. V jednom z trekových obchůdků jsme například objevili konzervu českého lančmitu vyrobenou v roce 1988. Staré a poškozené vybavení se zde příkladně recykluje. Pokud si ve Skardu koupíte třeba obnošené horolezecké boty, místní ševci vám je na počkání odborně opraví a vyleští.

Be More Than A Tourist

Práce a cestování v USA
www.ccusa.cz
tel: 220 181 780

Pákistánská oáza

Dopravu do odlehlejších míst obstarávají nákladní džipy. Jeden nás odváží do sto kilometrů vzdálené vesnice Khaplu u řeky Shyok, vlévající se do Indu. Všude kolem je kamenitá a vyprahlá vysokohorská pustina. Při procházce po Khaplu si ale připadáte jako někde ve Středomoří. Úrodnou oázu ve vysokohorské pustině drží při životě složitý systém zavodňovacích kanálů, které sem přivádějí vodu z ledovců Karákóramu. Zdejší lidé věří, že ledovce jsou živé bytosti. Každý rok na jaře je zvláštním rituálem prosí o vodu. Ze střech hliněných domků se nám otevírá fantastický výhled na okolní hory. Jen pár desítek kilometrů za nimi leží hranice s Indií. V takzvané „válce na střeše světa“ tu po sobě střídají vojenské týmy horolezců z obou na smrt znepřátelených států. Místní kluky nezajímá mezinárodní politika, ale auta. Zatím si s nimi jen hrají, ale sní o tom, že jednou usednou za volanty nákladáků spojujících Baltistán s okolním světem. Silnička vysoko nad bouřícím tokem Indu pak bude patřit jenom jim.

Ivan Brezina

KIWI svět map a průvodců

nejširší nabídka turistické literatury

www.kiwick.cz

Jungmannova 23
Praha 1
224948455
mapy@kiwick.cz

STŘÍPKY

Gastronomická potupa

Když už jsme byli v těch Krkonoších, chtěli jsme v noci vylézt na Sněžku. Místo toho jsme v poledne vylezli na Černou horu a odtud se na Sněžku jen podívali. Na Černé hoře v hotelu Černá bouda jsme si objednali k obědu nějakou topinku se zajímavým názvem za 60 korun a pak jsme se nestačili divit. Na talíři nám předložili malý krajíček chleba rozkrojený na dvě půlky, které byly polité troškou pálivé omáčky. Tahle specialita by i za 20 korun byla drhá. Koukali jsme na ten poloprázdný talíř a nevěřili svým vlastním očím. Docela nás to pobavilo. Jaké jsme si z toho vzali ponaučení? I ten nejhorší burek z Černé Hory je pořád lepší než topinka z Černé hory.

Milan Silný

Kosovo v srpnu 2006

Na začátku srpna jsme na hranicích z Makedonie do Kosova byli nemile překvapeni. Za auto se platí 50 Euro za pojištění (neplatí zde zelená karta), za motoru 20 Euro a minibus do 15 lidí 210 Euro. To jsou minimální sazby za 15 dní. Méně se koupit nedá. Z Kosovské Mitrovice jsme chtěli jet směr Podgorica, ale na hraničním přechodu Ribariče nás Srbové obrátili bez udání důvodu a nepustili nás dále. Trochu jsme se s nimi hádali, ale vypadali na to, že nás zastřelí. Dvacetikilometrový úsek silnice je totiž na srbském území. Tak jsme se muse-li vrátit do Mitrovice a jet na Pece a odtud přímo na Montenegro (Černá Hora). Ani vojáci Umprofor, ani policisté či kosovští celníci nám chování Srbů nedokázali zdůvodnit. Obježdka byla dlouhá asi 180km.

Ivana

AKCE

14. října 2006 HIGHLANDER – orientační závod na kole, v běhu, jakaku a lezení, startovné 400 Kč (200 Kč ČAES), Čeřinek u Jihlavy; www.highlander.cz
9. – 15. října 2006 BOLLYWOODSKÝ FILMOVÝ FESTIVAL – indický filmový průmysl v kinech Aero a Světozor s přednáškami o indické kultuře a hudebními akcemi; Praha; www.bollywood.cz
20. – 22. října 2006 – PODZIMNÍ SETKÁNÍ CESTOVATELŮ – Větrný Jeníkov; promítání, fotosoutěž, popíjení, klábosení, hudba, zpěv, vstupné 300 Kč; www.alpina.cz
27. – 28. října 2006 RYTMY AFRIKY – festival africké kultury s přednáškou o řešení afrických problémů; Club Mecca v Praze; www.rybanaruby.net/rytmyafriky
28. – 29. října 2006 CESTY – 19. mezinárodní setkání cestovatelů, odborné semináře, projekce, posezení, permanentka 250 Kč; Prosiměřice u Znojma; <http://globe.euweb.cz/setkanicesty.php>
9. – 12. listopadu 2006 SPORT LIFE – 5. mezinárodní sportovní veletrh, vstupné 50 – 80 Kč; Výstaviště Brno; www.sport-life.cz
10. – 12. listopadu 2006 – SETKÁNÍ CESTOVATELŮ – Cestovatelský festival v Praze, promítání, besedy, soutěž o nejpoutavější krátkometrážní projekci Slideshow Awards; vstupné 100 – 350 Kč, kulturní dům Ládví; www.setkanicestovatelu.cz
17. – 20. listopadu 2006 RAJBAS OUTDOOR KOTLIK a OKEM DOBRODRUHA – VII. ročník cestovatelsko-outdoorového festivalu s amatérskou soutěží videofilmů, Blansko; www.horizont.bk.cz
Víte o další akci? Přidejte ji do databáze na www.kalimera.cz, rubrika Akce.

DISTRIBUJEME KALIMERU MEZI VYSOKOŠKOLÁKY.

ALE ZNAJÍ NAS VŠICHNI!
INZERCE: 602 308 878
EMAIL: INZERCE@REDAKCE.CZ

REDAKCE

Dvuměsíčník **KALIMERA**, průvodce světem cestování a vybavení; **Šéfredaktorka:** Kateřina Sekyrková; **Korektury:** Jana Pleskačová; **Distribuce:** zdarma po vysokých školách a kolejích celé ČR, od r. 2005 také v krajských knihovnách; **Stálá distribuční místa:** PRAHA – HOLAN SPORT (archiv starších čísel), Krakovská 18, Praha 1; BRNO – CK KUDRNA, Vobchůdek v podchodu pod nádražím; OLOMOUC – knihkupectví Pavel Dobrovský – BETA, Edelmannův palác, Horní nám. 5; PARDUBICE – CK POZNÁNÍ, tř. 17. listopadu 229; OSTRAVA – antikvariát FIDUCIA, Mlýnská 2; **Náklad:** 30 000 ks; **Inzerce:** inzerce@kalimera.cz; **Grafické zpracování:** Grafické studio GAO; **Tisk:** VH Print; **Uzávěrka příštího čísla:** 10. listopadu 2006 **Kontakt:** Krakovská 18, Praha 1, 110 00; tel.: 602 308 878; e-mail: redakce@kalimera.cz; **Registrace:** MK ČR E 13883; ISSN 1214-0775; **Předplatné:** složte na účet 1087121052/2400, nebo zašlete složenkou typu C na adresu redakce. Identifikace platby – Předplatné KALIMERA; částka – 75 Kč / rok, 15 Kč / 1 číslo. **Internetová verze:** www.kalimera.cz

vybavení na cesty

stany, spacáky, karimatky
trekové boty, sandále,
krajčasy, termoprádlo, trička,
bundy, batohy, čelovky, ...

jarní a letní
VÝSTAVY STANŮ
outdoorový slovník

Prodejna:
Krakovská 18, Praha 1,
100 m od Václavského nám.
150 m od st. metra Muzeum
tel.: 222 210 213, 775 211 739

internetový obchod:
www.holan.cz